

اساس مولکولی کمبود ارثی فاکتور A-۱۳ انعقادی در بیماران

اهل سیستان و بلوچستان

غلامحسین تمدن^{*}، دکتر احمد کاظمی^{**}، دکتر قاسم رستگار لاری^{***}، دکتر فریدون علا^{****}، شبیم حجازی^{****}

^{*} مربی گروه علوم آزمایشگاهی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی زاهدان، دانشکده پیراپزشکی

^{**} دانشیار گروه هماتولوژی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، دانشکده پیراپزشکی

تاریخ دریافت مقاله: ۸۷/۱۲/۱۲

^{***} استادیار گروه هماتولوژی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، دانشکده پیراپزشکی

تاریخ پذیرش مقاله: ۸۸/۷/۸

^{****} درمانگاه جامع کودکان هموفیل ایران

چکیده

زمینه و هدف: فاکتور ۱۳ انعقادی پیش آنزیمی است که در سیستم انعقادی لخته فیبرین را مستحکم می کند. در فقدان این آنزیم لخته فیبرینی تشکیل شده در اسیداستیک یا اوره ۵ مولار از هم گسسته می شود. این فاکتور شامل دو زنجیره B با نقش ناقلی و دو زنجیره کاتالیتیکی A می باشد که ژن زیر واحد A روی کروموزوم شش قرار گرفته است. کمبود فاکتور ۱۳ جزء بیماری های کمیاب بوده و در حدود یک در دو میلیون نفر جمعیت رخ می دهد. این تحقیق با هدف شناسایی جهش در ژن زیر واحد A و روش غربالگری مناسب ناقلین انجام گرفت.

مواد و روش کار: این مطالعه پس از تکمیل فرم رضایت نامه انجمن هموفیلی ایران و رسم شجره نامه ۱۰ بیمار مبتلا به کمبود فاکتور A-۱۳ و خانواده در دسترس آنها بدون در نظر گرفتن سن و جنس در سال ۱۳۸۵ در بیمارستان علی اصغر زاهدان انجام شد. ابتدا نمونه خون تهیه و DNA با روش هضم لکوسیت ها به کمک آب مقطر، پروتئیناز K و اتانل استخراج و اگزون های ژن زنجیره A با پرایمرهای اختصاصی تکثیر گردید. سپس هر محصولی که دارای هترو دو بلکس باروش CSGE بود برای تعیین توالی مستقیم انتخاب و تعیین سکانس شد. هر جهش با استفاده از نرم افزار ژن رانر برای یافتن آنزیم مورد بررسی قرار گرفت.

یافته ها: در این مطالعه تمام ده بیمار دارای موتاسیون مشترک جایگزینی C به جای T و در نتیجه تغییر رمز تریپتوفان به آرژنین در اگزون ۴ به صورت هموزیگوت بودند.

نتیجه گیری: جهش یافت شده در این مطالعه در بخش مرکزی یا کاتالیتیکی آنزیم قرار داشت و به نظر می رسد با تغییر در بار الکتریکی و تمایل آنزیم به سوستر موجب کاهش فعالیت آنزیم می شود. (مجله طبیب شرق، دوره ۱۱، شماره ۴، زمستان ۱۳۸۸، ص ۱۹ تا ۲۴)

کلیدواژه ها: فاکتور ۱۳، کمبود فاکتور A-۱۳، سیستم انعقادی، زاهدان

مقدمه

فاکتور ۱۳ انعقادی یک پرو آنزیم می باشد که در حالت فعال خاصیت ترانس گلوتامینازی دارد.^(۱) این فاکتور در آخرین قسمت از آبشار انعقادی عمل می کند و لخته فیبرین فاقد پیوندهای کووالانسی به وسیله عمل این آنزیم به لخته فیبرین پایدار تبدیل می شود. با این عمل فیبرین در مقابل پلاسمین مقاوم می گردد.^(۲) فاکتور ۱۳ انعقادی از دو زیر واحد A و B به

صورت تتراد (A₂ B₂) به وجود آمده است. این دو زیر واحد توسط ژن های جدا از یکدیگر کد می شوند. ژن زیر واحد A بر روی کروموزوم شماره ۶ و دارای ۱۵ اگزون و ژن زیر واحد B بر روی کروموزوم شماره ۱ و دارای ۱۲ اگزون می باشد.^(۳) کمبود ارثی فاکتور ۱۳ انعقادی اختلالی است نادر که اولین بار در سال ۱۹۶۰ توسط دوکرت گزارش شده است.^(۱) بیمار مبتلا

دچار علائمی از قبیل خونریزی از بند ناف، خونریزی خود به خودی درون جمجمه‌ای، سقط مکرر در خانم‌های باردار و تاخیر در بهبودی زخم‌ها می‌شود.^(۴) این اختلال تقریباً به میزان ۱/۲۰۰۰۰۰ جمعیت رخ می‌دهد. از آنجا که زیر واحد A نقش کاتالیتیک و B نقش حامل دارد انتظار می‌رود که بروز بیماری به علت جهش در ژن زیر واحد A بیشتر از ژن زیر واحد B باشد. در بررسی‌های انجام شده از نظر ژنتیکی جهش‌های مختلفی عمدتاً به صورت جایگزینی باز گزارش گردیده است.^(۴) مطالعات کریستالوگرافی ساختمان زنجیره A، وجود چهار دومن را در ساختمان آن (شامل دومن‌های بارل ۱ و ۲، مرکز کاتالیتیکی و ساندویچ بتا) نشان داده است.^(۵) این دومن‌ها به وسیله پیوندهای هیدروژنی و نمکی با دومن‌های مشابه در زنجیره A مقابل باند می‌شوند.^(۶) هم‌چنین مشخص شده اسیدهای آمینه سیستئین ۳۱۴ (در اگزون ۷)، هیستیدین ۳۷۳ و آسپارژین ۳۹۶ (هر دو در اگزون ۹) به عنوان تریاد کاتالیتیک در تشکیل باند ایزوپپتیدی شرکت می‌کنند.^(۶)

فاکتور ۱۳ انعقادی برای فعال شدن نیاز به تأثیر ترومبین دارد. ترومبین با برش پیوند بین آرژنین ۳۷ و گلیسین ۳۸ در حضور پلیمر فیرین، آنزیم را فعال نموده و موجب جدا شدن زنجیره A از B می‌گردد، به همین دلیل است که اگزون ۱ در پروتئین کامل وجود ندارد.^(۶) با عملکرد آنزیم باند پپتیدی بین گلوتامین از زنجیره گامای یک فیرین و لیزین زنجیره گامای فیرین دیگر ایجاد می‌شود.^(۷) در این واکنش وابسته به یون کلسیم یک مولکول آمونیاک آزاد می‌شود.^(۸) اتصالات عرضی ایجاد شده در فیرین موجب استحکام آن می‌شود که این پیوندها می‌تواند بین زنجیره آلفای فیرین نیز باشد هر چند که آهسته‌تر از زنجیره گاما رخ می‌دهد.^(۸) ژن فاکتور A-۱۳ بر روی بازوی کوتاه کروموزم ۶ (P24-P25)، ۱۵ اگزون و بیش از ۱۶۰ کیلو باز طول داشته و پروتئین کد شده ۷۳۱ اسید آمینه دارد.^(۹)

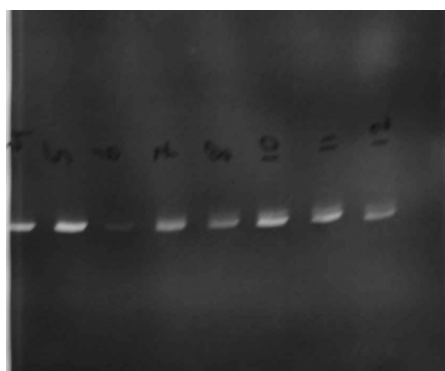
پلی‌مریسم‌های متعددی در ژن این زنجیره شناخته شده که مهم‌ترین آن‌ها Val 34 Leu در ارتباط با اختلالات ترمبوتیک

می‌باشد.^(۱۰) این فاکتور طولانی‌ترین نیمه عمر را در بین فاکتورهای انعقادی فعالیت انعقادی طبیعی بین ۲/۵۳-۳/۳۳ درصد دارد. چنانچه فعالیت فاکتور به کمتر از ۱ درصد برسد علائم بالینی بروز می‌کنند.^(۱۱) بیماران با کمبود این فاکتور تست های انعقادی طبیعی (TT و PTT و PT) دارند اما آزمایش حل شدن لخته در اوره ۵ مولار و یا اسید استیک ۱ درصد در آنها غیر طبیعی است.^(۱۲) هرچند دقیق‌ترین روش تعیین جهش تعیین توالی اسید نوکلئیک می‌باشد اما روش Conformational Sensitive Gel Electrophoresis (CFGE) روشی حساس، دقیق و ارزان برای تعیین جهش به خصوص جایگزینی باز می‌باشد. این مطالعه با هدف شناسایی جهش‌های اگزون ۲ تا ۱۵ ژن فاکتور A-۱۳ در مبتلایان به کمبود این فاکتور انجام شد.

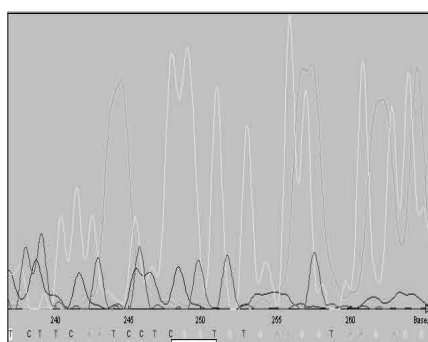
روش کار

این مطالعه در سال ۱۳۸۵ بر روی بیماران با سابقه خونریزی بندناف در هنگام تولد و میل به خونریزی که آزمون‌های انعقادی (PT، PTT و BT) طبیعی و آزمون حل شدن لخته غیرطبیعی داشته و در بیمارستان علی اصغر زاهدان با تشخیص کمبود فاکتور A-۱۳ تشکیل پرونده داده بودند انجام شد. ابتدا رضایت‌نامه انجمن هموفیلی ایران تکمیل و شجره نامه مربوط به هر خانواده در پرونده بیماران رسم شد (خانواده‌ها نسبت فامیلی با همدیگر نداشتند). سپس به روش نمونه گیری در دسترس، نمونه خون از ۱۰ بیمار و ۱۳ نفر از خانواده بیماران که در مجموع بیست و سه نفر بودند در ضد انعقاد EDTA جمع‌آوری شد. DNA با روش هضم لکوسیت‌ها به کمک آب مقطر سرد، پروتئیناز K، دترجنت‌های یونی و اتانل استخراج شد. جهت ارزیابی کمیت و کیفیت DNA از روش اسپکتروفوتومتری استفاده شد. توالی ژن فاکتور ۱۳ از بانک ژن استخراج و آغازگرهای هر اگزون از بایگانی ژن فاکتور ۱۳ انتخاب و سپس هر اگزون طبق برنامه PCR (حرارت ۹۵°C به مدت ۵ دقیقه، ۹۵°C به مدت ۱ دقیقه، ۶۰°C به مدت ۱ دقیقه و ۷۲°C به مدت ۱ دقیقه و ۷۲°C به مدت ۵ دقیقه در ۳۰ سیکل) تکثیر داده شد.

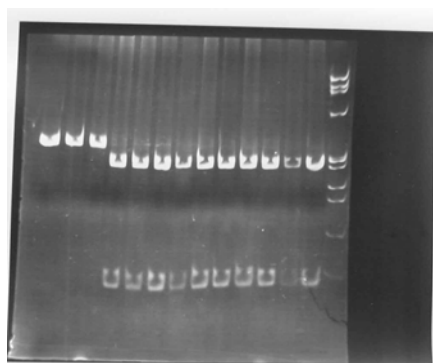
قطعه تکثیر یافته ۳۵۵ بازی را در افراد سالم در نقطه ۳۰۰ برش داده و آن را به دو قسمت تبدیل کند، هیچ جایگاه برشی در DNA بیماران ندارد. (شکل ۳) افراد ناقل خانواده چون هتروزیگوت بودند دارای سه قطعه DNA ۳۵۵، ۳۰۰ و ۵۵ بازی بودند.

شکل ۱ - هتروزیگوت در چاهک های شماره ۱ تا ۳ از سمت راست در ژل CSGE اگزون ۴ ژن فاکتور A-13

شکل ۲ - جایگزینی C به جای T در سکانس اگزون ۴ ژن فاکتور A-13

شکل ۳ - چاهک های ۱، ۲، ۳ از سمت چپ مربوط به DNA بیماران که تمت اثر آنزیم Styl-1 قرار گرفته و هیچگونه برشی در آنها ایجاد نشده. چاهک های ۳ به بعد مربوط به DNA نرمال بوده که تمت اثر آنزیم برش فورده و دو باند ایجاد گردیده است. چاهک اول از سمت چپ مارکر می باشد.

پس از تکثیر، محصولات PCR بر روی ژل پلی اکریلامید ۸ درصد با ولتاژ ۱۵۰ و زمان مناسب بر حسب اندازه قطعه الکتروفورز و بعد از رنگ آمیزی توسط اتیدیوم بروماید به وسیله تابش ماورا بنفش مورد ارزیابی قرار گرفت. پس از PCR هر اگزون بر اساس روش CSGE، محصولات PCR در دمای 98°C به مدت ۵ دقیقه جهت دناتوره کردن و در 65°C به مدت ۳۰ دقیقه برای آنیلینگ قرار داده شدند. اگزون هایی که با این روش، تشکیل DNA هتروزیگوت دادند با احتمال وجود موتاسیون با استفاده از دستگاه آلف اکسپرس تعیین توالی شده و جهش این بیماران شناسائی شد. پس از مشخص شدن جهش همولوژی توالی های به دست آمده با استفاده از نرم افزار ژن رانر با توالی طبیعی مطابقت داده و موتاسیون ایجاد شده شناسایی شد. همچنین آنزیم اختصاصی برای جهش یافت شده جهت تایید و سهولت استفاده به روش RFLP پیدا شد. داده ها با جهش های موجود در پایگاه بین المللی مقایسه و ثبت بانک ژن شد.

یافته ها

در این تحقیق از بین ۴۴ بیمار ثبت نام شده در بیمارستان علی اصغر زاهدان با سابقه علائم خونریزی دهنده که آزمایشات انعقادی طبیعی (PT, PTT, BT) و آزمون حل شدن لخته در اسیداستیک غیر طبیعی داشتند ۱۰ بیمار به روش نمونه گیری در دسترس بدون در نظر گرفتن سن و جنس انتخاب شدند. میانگین سنی بیماران ۱۱ سال بود. ۸ نفر از آنها مونث و ۴ نفر مذکر بودند. بعد از انجام PCR هر اگزون و بررسی به روش CSGE (شکل ۱) و تعیین توالی به تفکیک، مشخص شد که تمامی ده بیمار دارای جهش مشترک در اگزون ۴ به شکل تغییر توالی TGG کد کننده تریپتوفان به CGG کد کننده آرژنین بودند. (شکل ۲) هر ۹ والد و دو نفر از خواهران و برادران بیماران دارای همین جهش به صورت هتروزیگوت و دو نفر نیز بدون موتاسیون بودند. پس از مقایسه توالی طبیعی با نوع جهش یافته مشخص شد که آنزیم Styl-1 و ECOT14 I که قادر است

بحث

در این مطالعه هر ۱۰ بیمار دارای موتاسیون مشترک جایگزینی C به جای T و در نتیجه تغییر رمز تریپتوفان به جای آرژنین در اگزون ۴ به صورت هموزیگوت بودند. از آنجا که اگزون ۴ زیر واحد A ژن فاکتور ۱۳، کد کننده بخش ساندویچ بتا و بخش ابتدایی دومین کاتالیتیک است و در اتصالات هیدروژنی و پل‌های نمکی زنجیره A نقش دارد، تغییر در توالی اسیدهای آمینه این ناحیه موجب از هم گسستن دو زنجیره A از یکدیگر می‌شود.

طبق گزارشات، وجود تریاد کاتالیتیک در این دومین در اتصالات به یون کلسیم و سوبسترا بسیار وابسته به میزان بار الکتریکی و دنباله اسیدهای آمینه می‌باشد و هرگونه تغییر در توالی اسیدهای آمینه در عملکرد آنزیم تاثیر گذاشته و فعالیت آن را به شدت کاهش می‌دهد.^(۱۳) احتمال داده می‌شود در توالی طبیعی وجود اسید آمینه تریپتوفان در موقعیت ۱۸۷ (اسید آمینه‌ای حلقوی و غیر قطبی) در اتصالات آنزیم به سوبسترا و یون کلسیم و هم‌چنین پیوستگی دو زنجیره A مطلوب‌ترین وضعیت را ایجاد می‌کند در حالی که در بیمارانی که نقص هموزیگوت دارند جایگزینی آرژنین که یک اسید آمینه بازی و با دنباله خطی است میزان فعالیت آنزیم به شدت کاهش می‌یابد به گونه‌ای که علائم بالینی در بیماران ایجاد می‌شود.^(۱۴)

ژن فاکتور A-۱۳ بر روی کروموزوم‌های اتوزوم قرار گرفته و از آنجا که ازدواج‌های قومی و طایفه‌ای باعث می‌شود نقص هتروزیگوت والدین در فرزندان به صورت هموزیگوت بروز کند، مشاوره ژنتیکی قبل از ازدواج و قبل از تولد می‌تواند از بروز موارد جدید بیماری پیشگیری کند. این بیماران نیاز به تأمین

فاکتور از طریق پلاسمای اهدایی دارند. آگاهی خانواده‌های مبتلایان از بیماری و علائم آن و پیگیری درمان با استفاده از پلاسمای تهیه شده از اهدا کنندگان و تزریق آن به طور ماهیانه از بروز عوارض بیماری جلوگیری می‌کند. هر چند امروزه فاکتور ۱۳ تغلیظ شده پاستوریزه تحت عنوان فیبروگامین عرضه شده است اما به دلیل نداشتن آمار صحیح از میزان مبتلایان در کشور هنوز در دسترس مبتلایان قرار نگرفته است.

با توجه به تعددمبتلایان و امکان ناقل بودن افراد کثیری در این منطقه لازم است در مشاوره قبل از ازدواج به آن توجه شود و خانواده‌هایی که دارای فرزند مبتلا می‌باشند به شیوه ساده RFLP غربالگری شوند تا افراد ناقل شناسایی شوند. با توجه به تعداد واقعی افراد مبتلا که احتمال داده می‌شود در این استان بیش از میزان بروز گزارش شده (۱/۲۰۰۰۰۰۰) باشد لزوم تهیه فاکتور تغلیظ شده اجتناب ناپذیر می‌باشد. از آنجا که در این مطالعه هم از خانواده‌های بیمار اهل تشیع و هم اهل تسنن نمونه‌گیری انجام شد که هیچ سابقه‌ای از ازدواج بین آنها نبود و مشخص گردید که جهش در بین هر دو مشترک است به نظر می‌رسد جدایی قومی و مذهبی تاثیری بر نوع جهش نداشته باشد اما مطالعات بیشتری از نظر فیلوژنی لازم است تا اشتراکات بیشتر قوم‌های مختلف این منطقه مشخص گردد.

سپاسگزاری

از تمامی خانواده‌هایی که در این تحقیق مشارکت نموده و همچنین عزیزان شاغل در درمانگاه جامع کودکان هموفیل ایران به ویژه مدیریت و همکاران آزمایشگاه ژنتیک که بی‌حمایت آنها این بررسی ممکن نبود نهایت سپاسگزاری و تشکر را داریم.

References

1. Anwar R, Miloszewski KJ. Factor XIII deficiency. Br J Haematol 1999; 107 (3): 468-84.
2. Ichinose A, Asahina T, Kobayashi T. Congenital blood coagulation factor XIII deficiency and perinatal management. Drug Targ 2005; 6:541-549.

3. Muszbek L, Yee VC, Heressy Z. Blood coagulation factor XIII: structure and function. *Thromb Res* 1999; 94:271-305.
4. Anwar R, Minford A, Gallivans L, et al. Delayed umbilical bleeding a presenting feature for factor deficiency. *Pediat* 2002;(2):32.
5. Lorand L, Ong HH, Lipinski B, et al. Lysine as amine donor in fibrin crosslinking. *Biochem Biophys Res Commum* 1966; 25:629-637.
6. Robert A, Thung-Shenq L, Weisel J, et al. Role of factor XIII in fibrin clot formation and effect of genetic polymorphism. *Blood J* 2002; 100 (3): 743-754.
7. Weiss MS, Metzner HJ, Hilgenfeld R. Two non-proline cis peptide bonds may be important for factor XIII Function. *FEBS Lett* 1998; 423:291-296.
8. Chung SL, Lewis MS, Folk JE. Relationships of the catalytic properties of human plasma and platelet transglutaminases (activated blood coagulation factor XIII) to their subunit structures. *Biol Chem J* 1974; 24:940-950.
9. Board PG, Webb GC, Mckee J, et al. Localization of the coagulation factor XIII A subunit gene (F13A) to chromosome bands 6p24-p25. *Cytogen Cell Genet* 1988; 48:25-27.
10. Ichinose A, Davie EW. Characterization of the gene for the subunit of human factor XIII (plasma transglutaminase), a blood coagulation factor. *Proc Natl Acad Sci USA* 1988; 85:5829-5833.
11. Nugent DJ. Prophylaxis in rare coagulation disorders: factor XIII deficiency. *Thromb Res* 2006;118(1):523-8.
12. Kitchen S, McCraw A. Laboratory manual-Diagnostic of hemophilia and other bleeding disorders. 1st ed. Churchill livingstone;2005:68-73.
13. Anwar R, Iqbal M, Ayyub M. Identification of normal human peripheral blood monocyte and liver as sites of synthesis of coagulation factor XIII a chain. *Hemophili* 2009;11:539-547.
14. Korsgren C, Cohen CM. Organization of the gene for the subunit of factor XIII. *Proc Natl Acad Sci USA* 1991; 88:4840-4844.

Molecular Basis of Inherited Factor XIII- A Deficiency among Patients from Sistan - Baluchestan

Tamaddon Gholam Hossein, MSc*; Kazemi Ahmad, PhD;** Rastgarlari Ghasem, PhD***
Ala Fereidoon, PhD****; Hejazi Shabnam *****

Received: 3/Mar/2009

Accepted: 30/Sep/2009

Background: Factor XIII, the last zymogene in the clotting cascade, converts the loose fibrin polymer into a firm polymer. In the absence of factor XIII the abnormal fibrin is soluble in acetic acid, as well as 5M urea. Factor XIII is composed of 2 catalytic A subunit bounds and 2 B subunits as carriers (A₂B₂). The gene of A chain is located on chromosome 6. Factor XIII deficiency is rare; with a prevalence of only 1 in 2 million in the general population. The overwhelming majority of cases are due to mutations in subunit A. The aim of this study was to detect the mutations of subunit A.

Materials & Methods: In this study we investigated the molecular basis of inherited factor XIII deficiency among 10 unrelated patients from Sistan and Balouchestan province in 2006. Mutations were detected by amplifying each exon. Those exons exhibiting the presence of heteroduplex by conformation sensitive gel electrophoresis (CSGE) were selected for direct sequencing. Sequencing of mutations was carried out by restriction fragment length polymorphism (RFLP).

Results: All patients had homologous substitution of TGG to CGG in exon 4 which led to change of arginine to tryptophan.

Conclusion: The mutation found in this study was in the core domain of enzyme. It seems that the changes in electric charge and affinity of enzyme to substrate, as a result decreases the level of factor XIII-A activity.

KEY WORDS: Factor XIII, Factor XIII-A deficiency, Coagulation system, Zahedan

*MSc of Hematology, Dept of Laboratory Sciences, Faculty of Paramedical Sciences, Zahedan University of Medical Sciences and Health Services, Zahedan, Iran.

**Associate Prof, Dept of Hematology, Faculty of Paramedical Sciences, Iran University of Medical Sciences and Health Services, Tehran, Iran.

***Assistant Prof, Dept of Hematology, Faculty of Paramedical Sciences, Iran University of Medical Sciences and Health Services, Tehran, Iran.

**** Clinic of Hemophilia, Tehran, Iran.